

A mimóza

(*Le mimosa*)

*A távozó vendégek után mimóza-
illat maradt a lakásban: aranypor mely
fénybe von éjszakát, bűtort. Most nem
a Nizza környéki dombokról álmodunk
hanem az útmenti, sárga, kopott házakról
melyeket még a vonatablaktól láttunk.
Elképzeltük, szinte megkívántuk ezt a
szegényes életet egy citromfa körül
gyerekszivajban, száradó ruhák közt
együtt a kék éggel, melyről ugyan senki
sem beszél, de hogy ott van, a legsötétebb
udvarban is mindenki szüntelen érzi.*

Varga Mátyás fordításai

VÖRÖS ISTVÁN

Egy festő kilátásai

*Szent Pál eltöpreng. Neki
van miről. Osszuk ketté
a képet. Sötétre és világosra.
A fenti háromszög legyen
nagyobb. Lent az asztal
lapja, írószámoly, papír.
Álljon a lámpa az írás
mögött, onnan jöjjön
a fény. Az épület gerendázata
legyen hangsúlyos. Egy szögön
rövid díszkard lógjon.
A bal kézfejből a köpeny
és a lapok között csak
a hüvelykujj látsszék, de arra
nehezedjen valami alig
érezhető. A jobb kézben,
ami már a lenti világba merül,
legyen ott a toll. Fény és árnyék
két irányba vetődjön a falon.
Legyen tehát közvetlenül
a figura mögött
egy mindenlátó fal.*